

ትንቢተ : ሚክያስ ::

(ክላሳ.1.20020507)

ትንቢተ : ሚክያስ ፡ ምዕራፍ : 1 ::

ምዕራፍ : 1 ::

1 ፤ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ በኢየሱቃምና ፡ በአካዝ ፡ በሕዝቅያስም ፡ ዘመን ፡ ወደ ፡ ሞሬታዊው ፡ ወደ ፡ ሚክያስ ፡ የመጣው ፡ ስለ ፡ ሰማርያና ፡ ስለ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ያየው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፡—

2 ፤ እናንተ ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ስሙ ፤ ምድርም ፡ መላዋም ፡ ታድምጥ ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ርሱም ፡ በቅዱስ ፡ መቅደሱ ፡ የኾነ ፡ ጌታ ፡ ይመስክርባችኹ ::

3 ፤ እንሆ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከስፍራው ፡ ይወጣል ፡ ወርዶም ፡ በምድር ፡ ከፍታዎች ፡ ላይ ፡ ይረግጣል ::

4 ፤ ተራራዎችም ፡ በእሳት ፡ ፊት ፡ እንዳለ ፡ ሠም ፡ በገደልም ፡ ወርዶ ፡ እንደሚፈስ ፡ ውሃ ፡ በበታቹ ፡ ይቀልጣሉ ፡ ሸለቆዎችም ፡ ይሰነጠቃሉ ::

5 ፤ ይህ ፡ ኹሉ ፡ ስለደቆብ ፡ በደልና ፡ ስለእስራኤል ፡ ቤት ፡ ኀጢአት ፡ ነው :: የደቆብም ፡ በደል ፡ ምንድር ፡ ነው ፡ ሰማርያ ፡ አይደለችምን ፡ የይሁዳስ ፡ የከራረብታው ፡ መስገጃ ፡ ምንድር ፡ ነው ፡ ኢየሩሳሌም ፡ አይደለችምን ፡

6 ፤ ስለዚህ ፡ ሰማርያን ፡ በሜዳ ፡ እንደሚገኝ ፡ የድንጋይ ፡ ክምር ፡ ወይን ፡ እንደሚተከልበትም ፡ ስፍራ ፡ አደርጋታለኹ ፤ ድንጋዮቿንም ፡ ወደ ፡ ሸለቆ ፡ እወረውራለኹ ፡ መሠረቶቿንም ፡ እገልጣለኹ ::

7 ፤ የተቀረጹትም ፡ ምስሎቿ ፡ ይደቃሉ ፡ በግልሙትና ፡ ያገኘችው ፡ ዋጋ ፡ ኹሉ ፡ በእሳት ፡ ይቃጠላል ፡ ጣዖታቷንም ፡ ኹሉ ፡ አጠፋለኹ ፤ በግልሙትና ፡ ዋጋ ፡ ሰበሰበቻችው ፡ ወደ ፡ ግልሙትናም ፡ ዋጋ ፡ ይመለሳሉና ::

8 ፤ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ዋይ ፡ ብላ ፡ ታለቅሳለች ፡ ባይ ፡ እግሯንና ፡ ዕራቅቷን ፡ ኾና ፡ ትኼዳለች ፤ እንደ ፡ ቀበሮ ፡ ታለቅሳለች ፡ እንደ ፡ ሰገንም ፡ ዋይ ፡ ትላለች ፤

9 ፤ ቅዱሳን ፡ የማይፈወስ ፡ ነውና ፤ እስከ ፡ ይሁዳም ፡ ደርሷልና ፡ ወደሕዝቧም ፡ በር ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ቀርቧልና ::

10 ፤ በጌት ፡ ላይ ፡ አታውሩ ፤ በአኮ ፡ ላይ ፡ እንባን ፡ አታድርጉ ፤ በቤትዓፍራ ፡ በትቢያ ፡ ላይ ፡ ተንከባለሉ ::

11 ፤ በሻፈር ፡ የምትቀመጩ ፡ ሆይ ፡ በዕራቅትነትሽና ፡ በዕፍረት ፡ ዕለፊ ፤ በጸዓናን ፡ የምትቀመጠው ፡ አልወጣችም ፤ የቤትኤዴል ፡ ልቅሶ ፡ ከእናንተ ፡ ዘንድ ፡ መኖሪያውን ፡ ይወስዳል ::

12 ፤ ክፉ ፡ ነገር ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ እስከኢየሩሳሌም ፡ በር ፡ ድረስ ፡ ወርዷልና ፡ በማሮት ፡ የምትቀመጠው ፡ በጎነትን ፡ ትጠባበቃለች ::

13 ፤ በለኪሶ ፡ የምትቀመጩ ፡ ሆይ ፡ ሠረገላውን ፡ ለፈረስ ፡ እሰራ ፤ ርሷ ፡ ለጽዮን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ የኀጢአት ፡ መዝናኛ ፡ ነበረች ፤ የእስራኤል ፡ በደል ፡ ባንቺ ፡ ዘንድ ፡ ተገኝቷልና ::

14 ፤ ስለዚህ ፡ ትሎት ፡ ለሞሬኤትጌት ፡ ትሰጩያለሽ ፤ የአክዚብ ፡ ቤቶች ፡ ለእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ አታላይ ፡ ይኾናሉ ::

15 ፤ በመሪላ ፡ የምትቀመጩ ፡ ሆይ ፡ ወራሽ ፡ አመጣብሻለኹ ፤ የእስራኤል ፡ ክብር ፡ ወደ ፡ ዓዶላም ፡ ይመጣል ::

16 ፤ ተማርከው ፡ ከአንቺ ፡ ዘንድ ፡ ወጥተዋልና ፡ ስለተደላሽ ፡ ልጆች ፡ ራስሽን ፡ ንጩ ፡ ጠጉርሽንም ፡ ተቈረጩ ፤ ቡሐነትሽንም ፡ እንደ ፡ ንስር ፡ አስፈ ::

ትንቢተ : ሚክያስ ፡ ምዕራፍ : 2 ::

ምዕራፍ : 2 ::

1 ፤ በመኝታቸው ፡ ላይ ፡ በደልን ፡ ለሚያስቡ ፡ ክፋትንም ፡ ለሚያደርጉ ፡ ወዮላቸው! ኀይል ፡ በእጃቸው ፡ ነውና ፡ ሲነጋ ፡ ይፈጽሙታል ::

2 ፤ በዕርሻው ፡ ላይ ፡ ይመኛሉ ፡ በግዴታም ፡ ይይዙታል ፤ በቤቶችም ፡ ላይ ፡ ይመኛሉ ፡ ይወስዷቸውማል ፤ ሰውንና ፡
ቤቱን ፡ ሰውንና ፡ ርስቱንም ፡ ይነጥቃሉ ።

3 ፤ ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እንሆን ፡ በዚህ ፡ ወገን ፡ ላይ ፡ በክፉ ፡ በሰባለኹ ፡ ከዚያም ፡
ዐንገታችሁን ፡ አታነሡም ፤ ዘመኑም ፡ ክፉ ፡ ነውና ፡ ቀጥ ፡ ብላችሁ ፡ አትኬዱም ።

4 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ በምሳሌ ፡ ይመስሉባችኋል ፡ በጽኑ ፡ ልቅሶም ፡ ያለቅሱላችኋል ፤ እነርሱም ፡— ፈጽመን ፡
ጠፍተናል ፤ የሕዝቤን ፡ ዕድል ፡ ፈንታ ፡ ይሰፍራል ፡ ርሱንም ፡ የሚከለክል ፡ የለም ፤ ዕርሻችንን ፡ ለዐመፀኛዎች ፡
ይከፍላል ፡ ይላሉ ።

5 ፤ ስለዚህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ጉባኤ ፡ መካከል ፡ በዕጣ ፡ ገመድ ፡ የሚጥል ፡ አይኖርኸም ።

6 ፤ ትንቢት ፡ አትናገሩ ፡ ብለው ፡ ይናገራሉ ፤ በእነዚህ ፡ ላይ ፡ ትንቢት ፡ አይናገሩም ፡ ስድብም ፡ አይርቅም ።

7 ፤ የያዕቆብ ፡ ቤት ፡ የተባልኸ ፡ ሆይ ፡ በእውኑ ፡ የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ የማይታገሥ ፡ ነውን ፡ ወይስ ፡ ሥራው ፡
እንደዚህ ፡ ናትን ፡ ቃሌስ ፡ በቅን ፡ ለሚኬድ ፡ በጎነት ፡ አያደርግምን ።

8 ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ክቅርብ ፡ ጊዜ ፡ ገጥሞ ፡ ሕዝቤ ፡ እንደ ፡ ጠላት ፡ ኾኖ ፡ ተነሥቷል ፤ ቀሚስንና ፡ መጎናጸፊያን ፡
ገፈፋችሁ ፤ ሳይፈሩም ፤ የሚያልፉትን ፡ ከሰልፍ ፡ እንደሚመለሱ ፡ አደረጋችኋቸው ።

9 ፤ የሕዝቤንም ፡ ሴቶች ፡ ከተሸለሙ ፡ ቤቶቻቸው ፡ አሳደዳችኋቸው ፤ ከሕፃናታቸውም ፡ ክብሬን ፡ ለዘለዓለም ፡
ወሰዳችሁ ።

10 ፤ በዚህ ፡ ዕረፍት ፡ የላችሁምና ፡ ተነሥታችሁ ፡ ኹዱ ፤ በርዥስት ፡ ምክንያት ፡ ክፉ ፡ ጥፋት ፡ ታጠፋችኋለች ።

11 ፤ ነፋስንም ፡ ተከትሎ ፡— ስለወይን ፡ ጠጅና ፡ ስለ ፡ ስካር ፡ ትንቢት ፡ እናገርልኳለኹ ፡ ብሎ ፡ ሐሰትን ፡ የሚናገር ፡
ሰው ፡ ቢኖር ፡ ርሱ ፡ ለዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ነቢይ ፡ ይኾናል ።

12 ፤ ያዕቆብ ፡ ሆይ ፡ ኸለንተናኸን ፡ ፈጽሞ ፡ እስበስባለኹ ፡ የእስራኤልንም ፡ ቅሬታ ፡ ፈጽሞ ፡ አከማቻለኹ ፤ እንደ ፡
ባሰራ ፡ በጎችና ፡ እንደ ፡ መንጋ ፡ በማሰማሪያቸው ፡ ውስጥ ፡ በአንድነት ፡ አኖራቸዋለኹ ፤ ከሰው ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡
ድምፃቸውን ፡ ያሰማሉ ።

13 ፤ ሰባሪው ፡ በፈታቸው ፡ ወጥቷል ፤ እነርሱም ፡ ሰብረው ፡ ወደ ፡ በሩ ፡ አልፈዋል ፡ በርሱም ፡ በኩል ፡
ወጥተዋል ፤ ንጉሣቸውም ፡ በፈታቸው ፡ ዐልፏል ፡ እግዚአብሔርም ፡ በራሳቸው ፡ ላይ ፡ ነው ።

ትንቢት ፡ ሚክያስ ፡ ምዕራፍ ፡ 3 ።

ምዕራፍ ፡ 3 ።

1 ፤ እንዲህም ፡ አልኹ ። የያዕቆብ ፡ አለቃዎችና ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ገዢዎች ፡ ሆይ ፡ እባካችሁ ፡ ስሙኝ ፤ ፍርድን ፡
ታውቁ ፡ ዘንድ ፡ አይገሳችኋምን ።

2 ፤ መልካሙን ፡ ጠልታችኋል ፡ ክፉውንም ፡ ወዳችኋል ፤ ቀረበታቸውን ፡ ገፋችኋቸዋል ፡ ሥጋቸውንም ፡
ከዐጥንታቸው ፡ ለያይታችኋል ፤

3 ፤ የሕዝቤን ፡ ሥጋ ፡ በልታችኋል ፡ ቀረበታቸውንም ፡ ገፋችኋቸዋል ፡ ዐጥንታቸውንም ፡ ሰብራችኋል ፤ ለአፍላል ፡
እንደሚኾን ፡ ሥጋ ፡ ለድስትም ፡ እንደሚኾን ፡ ሙዳ ፡ ቈራረጣችኋቸው ።

4 ፤ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይጮኹሉ ፡ ርሱም ፡ አይሰማቸውም ፤ ሥራቸውንም ፡ ክፉ ፡
አድርገዋልና ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ፊቱን ፡ ከነርሱ ፡ ይሰውራል ።

5 ፤ እግዚአብሔር ፡ ሕዝቤን ፡ ስለሚያስቱ ፡ ነቢያት ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፤ በጥርሳቸው ፡ ሲነክሱ ፡ በሰላም ፡
ይሰብካሉ ፤ በአፋቸው ፡ ግን ፡ አንዳች ፡ በማይሰጥ ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ ሰልፍን ፡ ያስቡበታል ።

6 ፤ ስለዚህ ፡ ሌሊት ፡ ይኾንባችኋል ፡ እንጂ ፡ ራእይ ፡ አይኾንላችኹም ፤ ጨለማም ፡ ይኾንባችኋል ፡ እንጂ ፡
አታሟርቱም ፤ ፀሐይም ፡ በነቢያት ፡ ላይ ፡ ትገባለች ፡ ቀኑም ፡ ይጠቀራቸዋል ።

7 ፤ ከእግዚአብሔርም ፡ ዘንድ ፡ መልስ ፡ የለምና ፡ ባለራእዮቹ ፡ ያፍራሉ ፡ ሚርተኛዎችም ፡ ይዋረዳሉ ፤ ኸለም ፡

ከንፈራቸውን : ይሸፍናሉ ::

8 ፤ እኔ : ግን : በደሉን : ለያዕቆብ ፥ ኅጢአቱንም : ለእስራኤል : እነግር : ዘንድ : በእግዚአብሔር : መንፈስ : ኅይልንና : ፍርድን : ብርታትንም : ተሞልቻለኝ ::

9 ፤ ፍርድን : የምትጠሉ : ቅን : ነገርንም : ኹሉ : የምታጣምሙ : እናንተ : የያዕቆብ : ቤት : አለቃዎችና : የእስራኤል : ቤት : ገዢዎች : ሆይ ፥ እባካችኹ : ይህን : ስሙ ::

10 ፤ ጽዮንን : በደም ፥ ኢየሩሳሌምንም : በኅጢአት : ይሠራሉ ::

11 ፤ አለቃዎቿ : በጉቦ : ይፈርዳሉ ፥ ካህናቷም : በዋጋ : ያስተምራሉ ፥ ነቢያቷም : በገንዘብ : ያሟርታሉ ፤ ከዚህም : ጋራ :: እግዚአብሔር : በመካከላችን : አይደለምን ። ክፉ : ነገር : ምንም : አይመጣብንም : እያሉ : በእግዚአብሔር : ይታመናሉ ::

12 ፤ ስለዚህ ፥ በእናንተ : ምክንያት : ጽዮን : እንደ : ዕርሻ : ትታረሳለች ፥ ኢየሩሳሌምም : የድንጋይ : ክምር : ትኾናለች ፥ የቤቱም : ተራራ : እንደ : ዱር : ከፍታ : ይኾናል ::

_____ ትንቢተ : ሚክያስ ፥ ምዕራፍ : 4 :: _____

ምዕራፍ : 4 ::

1 ፤ በመጨረሻውም : ዘመን : የእግዚአብሔር : ቤት : ተራራ : በተራራዎች : ራስ : ላይ : ጸንቶ : ይቆማል ፥ ከከራረብታዎችም : በላይ : ከፍ : ከፍ : ይላል ፤ አሕዛብም : ወደ : ርሱ : ይጐርፋሉ ::

2 ፤ ከጽዮን : ሕግ ፥ ከኢየሩሳሌምም : የእግዚአብሔር : ቃል : ይወጣልና ፥ ብዙዎች : አሕዛብ : ኹደው ፡— ኑ ፥ ወደእግዚአብሔር : ተራራ ፥ ወደያዕቆብ : አምላክ : ቤት : እንወጣ ፤ ርሱም : መንገዱን : ያስተምረናል ፥ በፍለጋውም : እንኹዳለን : ይላሉ ::

3 ፤ በብዙዎችም : አሕዛብ : መካከል : ይፈርዳል ፥ በሩቅም : ባሉ : በብርቱዎች : አሕዛብ : ላይ : ይበይናል ፤ ሰይፋቸውንም : ማረሻ ፥ ጦራቸውንም : ማጭድ : ለማድረግ : ይቀጠቅጣሉ ፤ ሕዝብም : በሕዝብ : ላይ : ሰይፍ : አያነሣም ፥ ከእንግዲህም : ወዲህ : ሰልፍ : አይማሩም ::

4 ፤ የሰራዊት : ጌታ : የእግዚአብሔር : አፍም : ተናግሯልና ፥ ሰው : እያንዳንዱ : ከወይኑና : ከበለሱ : በታች : ይቀመጣል ፥ የሚያስፈራውም : የለም ::

5 ፤ ሕዝብም : ኹሉ : እያንዳንዱ : በያምላኩ : ስም : ይኹዳል ፥ እኛም : በአምላካችን : በእግዚአብሔር : ስም : ለዘለዓለም : እንኹዳለን ::

6 ፤ በዚያ : ቀን : ዐንካሳዬቱን : እሰበስባለኝ ፥ ይላል ፥ እግዚአብሔር ፥ የባከነቸውንና : ያስጨነቅኳትንም : አከማቻለኝ ፤

7 ፤ ዐንካሳዬቱንም : ለቅሬታ ፥ ወደ : ሩቅም : የተጣለችውን : ለብርቱ : ሕዝብ : አደርጋታለኝ ፤ ከዚያም : ወዲያ : እስከ : ዘለዓለም : ድረስ : እግዚአብሔር : በጽዮን : ተራራ : በእነርሱ : ላይ : ይነግሣል ::

8 ፤ አንተም : የመንጋ : ግንብ : ሆይ ፥ የጽዮን : ሴት : ልጅ : ዐምባ ፥ ወዳንተ : ትመጣለች ፤ የቀደመችው : ግዛት ፥ የኢየሩሳሌም : ሴት : ልጅ : መንግሥት : ትደርሳለች ::

9 ፤ አኹንስ : ለምን : ትጮኺያለሽ ። እንደምትወልድ : ሴት : ምጥ : የደረሰብሽ ፥ ንጉሥ : ስለሌለሽ : ነውን ። ወይስ : መካሪ : ስለ : ጠፋብሽ : ነውን ።

10 ፤ የጽዮን : ልጅ : ሆይ ፥ እንደምትወልድ : ሴት : አምጠሽ : ውለጂ ፤ አኹን : ከከተማ : ትወጫለሽና ፥ በሜዳም : ትቀመጫለሽ ፥ ወደ : ባቢሎንም : ትደርሻለሽ ፤ በዚያም : ያድንሻል ፥ በዚያም : እግዚአብሔር : ከጠላቶችሽ : እጅ : ይቤሽሮሻል ::

11 ፤ አኹንም ፡— ርኩስ : ትኹን ፥ ዐይናችንም : በጽዮን : ላይ : ይይ : የሚሉ : ብዙ : አሕዛብ : ባንቺ : ላይ : ተሰብስበዋል ::

12 ፤ ነገር : ግን ፥ የእግዚአብሔርን : ዐሳብ : አያውቁም ፥ ምክሩንም : አያስተውሉም ፤ እንደ : ነዶ : ወደ : ዐውድማ :

አከማችቷቸዋልና ።

13 ፤ የጽዮን ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፡ ቀንድሽን ፡ ብረት ፡ ጥፍርሽንም ፡ ናስ ፡ አደርጋለኝና ፡ ተነሺ ፡ አኺጂ ፤ ብዙ ፡ አሕዛብንም ፡ ታደቂያለሽ ፤ ትርፋቸውንም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሀብታቸውንም ፡ ለምድር ፡ ኹሉ ፡ ጌታ ፡ ትቀድሻለሽ ።

ትንቢተ ፡ ሚክያስ ፡ ምዕራፍ ፡ 5 ።

ምዕራፍ ፡ 5 ።

1 ፤ የጭፍራዎች ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፡ ጭፍራዎችሽን ፡ አኹን ፡ ሰብስቢ ፤ ከሰ ፡ አስጨንቆናል ፤ የእስራኤልን ፡ ፈራጅ ፡ ጉንጨትን ፡ በበትር ፡ ይመታሉ ።

2 ፤ አንቺም ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ ኤፍራታ ፡ ሆይ ፡ አንቺ ፡ በይሁዳ ፡ አእላፋት ፡ መካከል ፡ ትኾኚ ፡ ዘንድ ፡ ታናሽ ፡ ነሽ ፤ ከአንቺ ፡ ግን ፡ አወጣጡ ፡ ከቀድሞ ፡ ዝምሮ ፡ ከዘለዓለም ፡ የኾነ ፡ በእስራኤልም ፡ ላይ ፡ ገዢ ፡ የሚኾን ፡ ይወጣልኛል ።

3 ፤ ስለዚህ ፡ ወላጇቱ ፡ እስከምትወልድበት ፡ ጊዜ ፡ ድረስ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣቸዋል ፤ የቀሩትም ፡ ወንድሞቹ ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ልጆች ፡ ይመለሳሉ ።

4 ፤ ርሱም ፡ ይቆማል ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ኀይል ፡ በአምላኩ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ግርማ ፡ መንጋውን ፡ ይጠብቃል ፤ እነርሱም ፡ ይኖራሉ ፤ ርሱ ፡ አኹን ፡ እስከምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ታላቅ ፡ ይኾናልና ።

5 ፤ ይህም ፡ ለሰላም ፡ ይኾናል ፤ አሰራዊውም ፡ ወደ ፡ አገራችን ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ ምድራችንንም ፡ በረገጠ ፡ ጊዜ ፡ ሰባት ፡ እረኛዎችና ፡ ስምንት ፡ አለቃዎች ፡ እናስነሣበታለን ።

6 ፤ የአሰርንም ፡ አገር ፡ በሰይፍ ፡ የናምሩድንም ፡ አገር ፡ በመግቢያው ፡ ውስጥ ፡ ያፈርሳሉ ፤ አሰራዊውም ፡ ወደ ፡ አገራችን ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ ዳርቻዎቻችንንም ፡ በረገጠ ፡ ጊዜ ፡ ርሱ ፡ ይታደገናል ።

7 ፤ የያዕቆብም ፡ ቅሬታ ፡ በብዙ ፡ አሕዛብ ፡ መካከል ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ እንደሚወርድ ፡ ጠል ፡ በሣር ፡ ላይ ፡ እንደሚወርድ ፡ ካፊያ ፤ ሰውንም ፡ እንደማይጠብቅ ፡ የሰውንም ፡ ልጆች ፡ ተስፋ ፡ እንደማያደርግ ፡ ይኾናል ።

8 ፤ በዱር ፡ አራዊትም ፡ መካከል ፡ እንዳለ ፡ አንበሳ ፡ በበጎች ፡ መንጋም ፡ መካከል ፡ ዐልፎ ፡ እንደሚረግጥ ፡ የሚታደግም ፡ ላይኖር ፡ እንደሚነጥቅ ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ደቦል ፡ እንዲሁ ፡ የያዕቆብ ፡ ቅሬታ ፡ በአሕዛብና ፡ በብዙ ፡ ወገኖች ፡ መካከል ፡ ይኾናል ።

9 ፤ እጅኸ ፡ በጠላቶችኸ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ትበል ፡ ጠላቶችኸም ፡ ኹሉ ፡ ይጥፉ ።

10 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ፈረሶችኸን ፡ ከመካከልኸ ፡ አጠፋለኸ ፡ ሠረገላዎችኸንም ፡ እሰብራለኸ ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤

11 ፤ የምድርኸንም ፡ ከተማዎች ፡ አጠፋለኸ ፡ ምሽጎችኸንም ፡ ኹሉ ፡ አፈርሳለኸ ፤

12 ፤ መተትንም ፡ ከእጅኸ ፡ አጠፋለኸ ፡ ሚርተኛዎችም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይኾኑልኸም ፤

13 ፤ የተቀረጹትን ፡ ምስሎችኸንና ፡ ሐውልቶችኸን ፡ ከመካከልኸ ፡ አጠፋለኸ ፡ ለእጅኸም ፡ ሥራ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አትሰግድም ፤

14 ፤ የማምለኪያ ፡ ዐጸዶችኸንም ፡ ከመካከልኸ ፡ እነቅላለኸ ፡ ከተማዎችኸንም ፡ አፈርሳለኸ ።

15 ፤ ባልሰሙም ፡ አሕዛብ ፡ ላይ ፡ በቀላጣና ፡ በመዓት ፡ እበቀላለኸ ።

ትንቢተ ፡ ሚክያስ ፡ ምዕራፍ ፡ 6 ።

ምዕራፍ ፡ 6 ።

1 ፤ አኹን ፡— ተነሣ ፡ በተራራዎችም ፡ ፊት ፡ ተፋረድ ፡ ከረብታዎችም ፡ ቃልኸን ፡ ይሰሙ ፡ ብሎ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚለውን ፡ ሰሙ ።

2 ፤ ተራራዎች ፡ ሆይ ፡ ጠንካራዎች ፡ የምድር ፡ መሠረቶችም ፡ ሆይ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከሕዝቡ ፡ ጋራ ፡ ክርክር ፡ አለውና ፡ ከእስራኤልም ፡ ጋራ ፡ ይፋረዳልና ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ክርክር ፡ ሰሙ ።

3 ፤ ሕዝቤ ፡ ሆይ ፡ ምን ፡ አድርጌኻለሁ ፡ በምን ፡ አድክሜኻለሁ ፡ መስክርብኝ ።

4 ፤ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ አውጥቼኻለሁ ፡ ከባርነት ፡ ቤትም ፡ ተቤቶቼኻለሁ ፤ በፊትክም ፡ መሴንና ፡ አሮንን ፡ ማርያምንም ፡ ልኬልኝ ፡ ነበር ።

5 ፤ ሕዝቤ ፡ ሆይ ፡ የሞዑስ ፡ ንጉሥ ፡ ባላቅ ፡ የመከረውን ፡ የቢዖርም ፡ ልጅ ፡ በለዓም ፡ የመለሰለትን ፡ አኹን ፡ ዐስብ ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ የጽድቅ ፡ ሥራ ፡ ታውቅ ፡ ዘንድ ፡ ከሰጢም ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ገልገላ ፡ ድረስ ፡ ዐስብ ።

6 ፤ ምን ፡ ይገዢ ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ልምጣና ፡ በልዑል ፡ አምላክ ፡ ፊት ፡ ልስገድ ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትና ፡ የአንዱን ፡ ዓመት ፡ ጥጃ ፡ ይገዢ ፡ በፊቱ ፡ ልምጣን ።

7 ፤ እግዚአብሔርስ ፡ በሸሕ ፡ አውራ ፡ በጎች ፡ ወይስ ፡ በእልፍ ፡ የዘይት ፡ ፈሳሾች ፡ ደስ ፡ ይለዋልን ፡ ወይስ ፡ የበኩር ፡ ልጄን ፡ ስለ ፡ በደሌ ፡ የሆዴንም ፡ ፍሬ ፡ ስለነፍሴ ፡ ኅጢአት ፡ እሰጣለሁኝ ።

8 ፤ ሰው ፡ ሆይ ፡ መልካሙን ፡ ነግሮኻል ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ የሚሻው ፡ ምንድር ፡ ነው ፡ ፍርድን ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ ምሕረትንም ፡ ትወድ ፡ ዘንድ ፡ ከአምላክክም ፡ ጋራ ፡ በትሕትና ፡ ትኼድ ፡ ዘንድ ፡ አይደለምን ።

9 ፤ የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ ከተማዬቱን ፡ ይጠራታል ፤ ስምክን ፡ መፍራት ፡ ጥበብ ፡ ነው ፤ የመቅሠፍትን ፡ በትር ፡ ርሱንም ፡ ያዘጋጀ ፡ ማን ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ስሙ ።

10 ፤ በእውኑ ፡ በኅጢአተኛ ፡ ቤት ፡ የኅጢአት ፡ መዝገብ ፡ የተጸየፈም ፡ ውሸተኛ ፡ መስፈሪያ ፡ ገና ፡ አለ ፡ ይኾን ።

11 ፤ በአባይ ፡ ሚዛንና ፡ በከረጢት ፡ ባለ ፡ በተንኩል ፡ መመዘኛ ፡ ንጹሕ ፡ እኾናለሁኝ ።

12 ፤ ባለጠጋዎቿን ፡ ግፍ ፡ ሞልቶባቸዋል ፤ በርሷም ፡ የሚኖሩ ፡ በሐሰት ፡ ተናግረዋል ፡ ምላሳቸውም ፡ በአፋቸው ፡ ውስጥ ፡ ተንኩለኛ ፡ ነው ።

13 ፤ ስለዚህ ፡ እኔ ፡ ደግሞ ፡ በክፉ ፡ ቀኝል ፡ መታኹኝ ፤ ስለ ፡ ኅጢአትክም ፡ አፈረስኹኝ ።

14 ፤ ትበላለኝ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ አትጠግብም ፤ ችጋርክም ፡ በመካከልኝ ፡ ይኾናል ፤ ትወስዳለኝ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ አታድንም ፤ የምታድነውንም ፡ ለሰይፍ ፡ እሰጣለሁኝ ።

15 ፤ ትዘራለኝ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ አታጭድም ፤ ወይራውንም ፡ ትጨምቃለኝ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ዘይቱን ፡ አትቀባም ፤ ወይኑንም ፡ ትጨምቃለኝ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ የወይን ፡ ጠጁን ፡ አትጠጣም ።

16 ፤ አንተን ፡ ለጥፋት ፡ በርሷም ፡ የሚኖሩትን ፡ ለማፈጫ ፡ እስጥ ፡ ዘንድ ፡ የዘንበረን ፡ ሥርዐትና ፡ የአክላብን ፡ ቤት ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፡ ጠብቃችኋል ፡ በምክራቸውም ፡ ኹዳችኋል ፤ የሕዝቤንም ፡ ስድብ ፡ ትሸከማላችኹ ።

_____ትንቢተ ፡ ሚክያስ ፡ ምዕራፍ ፡ 7 ። _____

ምዕራፍ ፡ 7 ።

1 ፤ የዛፍ ፡ ፍሬና ፡ የወይን ፡ ፍሬ ፡ ከተለቀሙ ፡ በኋላ ፡ እንደ ፡ ቀረው ፡ ቃርሚያ ፡ ኾኛለሁና ፡ ወየልኝ! መብል ፡ የሚኾን ፡ ዘለላ ፡ ነፍሴም ፡ የተመኘችው ፡ በመዝናኛ ፡ የበሰለው ፡ በለስ ፡ የለም ።

2 ፤ ደግ ፡ ሰው ፡ ከምድር ፡ ጠፍቷል ፡ በሰውም ፡ መካከል ፡ ቅን ፡ የለም ፤ ኹሉ ፡ ደምን ፡ ለማፍሰስ ፡ ያደባሉ ፡ ሰውም ፡ ኹሉ ፡ ወንድሙን ፡ በመረብ ፡ ለመያዝ ፡ ይከታተለዋል ።

3 ፤ እጆቻቸውን ፡ ለክፋት ፡ ያነሣሉ ፤ አለቃውና ፡ ፈራጁ ፡ ጉቦን ፡ ይፈልጋሉ ፡ ትልቁም ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ነፍሱ ፡ ምኞት ፡ ይናገራል ፤ እንዲሁም ፡ ክፋትን ፡ ይጎነጉናሉ ።

4 ፤ ከነርሱም ፡ ኹሉ ፡ የተሻለው ፡ ርሱ ፡ እንደ ፡ አሜከላ ፡ ነው ፡ ከኹሉም ፡ ቅን ፡ የኾነው ፡ እንደ ፡ ክርንችት ፡ ነው ፤ ጠባቂዎችክ ፡ የሚጎበኙበት ፡ ቀን ፡ መጥቷል ፤ አኹን ፡ ይሸበራሉ ።

5 ፤ ባልንጀራን ፡ አትመኑ ፡ በወዳጅም ፡ አትታመኑ ፤ የአፍክን ፡ ደጅ ፡ በብብትክ ፡ ከምትተኛው ፡ ጠብቅ ።

6 ፤ ወንድ ፡ ልጅ ፡ አባቱን ፡ ይንቃልና ፡ ቤት ፡ ልጅ ፡ በእናቷ ፡ ላይ ፡ ምራቲቱም ፡ በአማቷ ፡ ላይ ፡ ትነሣለችና ፡ የሰው ፡ ጠላቶች ፡ የቤቱ ፡ ሰዎች ፡ ናቸውና ።

- 7 ፤ እኔ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እመለከታለኝ ፡ የመድኃኒቴንም ፡ አምላክ ፡ ተስፋ ፡ አደርጋለኝ ፤ አምላኬም ፡ ይሰማኛል ።
- 8 ፤ ጠላቴ ፡ ሆይ ፡ ብወድቅ ፡ እነሣለኝና ፡ በጨለማም ፡ ብቀመጥ ፡ እግዚአብሔር ፡ ብርሃን ፡ ይኸንልኛልና ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ደስ ፡ አይበልኝ ።
- 9 ፤ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ኀጢአት ፡ ሠርቻለኝና ፡ እስኪሟገትልኝ ፡ ድረስ ፡ ፍርድን ፡ ለእኔ ፡ እስኪያደርግ ፡ ድረስ ፡ ቍጣውን ፡ እታገሣለኝ ። ወደ ፡ ብርሃን ፡ ያወጣኛል ፡ ጽድቅንም ፡ አያለኝ ።
- 10 ፤ ጠላቴም ፡ ታያለኝ ፡ እኔንም ፡— አምላክኝ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወይት ፡ ነው ። ያለኝ ፡ በዕፍረት ፡ ትክደናለኝ ።
- 11 ፤ ዐይኖቼ ፡ ይመለከቷታል ፤ አኝን ፡ እንደ ፡ መንገድ ፡ ጭቃ ፡ ትረገጣለኝ ። ቅጥርሽ ፡ በሚሠራበት ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ድንበርሽ ፡ ትስፋፋለኝ ።
- 12 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ ከአሰርና ፡ ከግብጽ ፡ ከተማዎች ፡ ከግብጽ ፡ እስከ ፡ ወንዙ ፡ ከባሕርም ፡ እስከ ፡ ባሕር ፡ ከተራራም ፡ እስከ ፡ ተራራ ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡ ይመጣሉ ።
- 13 ፤ ምድሪቱ ፡ ግን ፡ በሚኖሩበት ፡ በሥራቸው ፡ ፍሬ ፡ ምክንያት ፡ ባድማ ፡ ትኾናለች ።
- 14 ፤ በቀርሜሎስ ፡ መካከል ፡ ባለው ፡ ዱር ፡ ብቻቸውን ፡ የተቀመጡት ፡ ሰዎችኝ ፡ የርስትኝን ፡ በጎች ፡ በበትርኝ ፡ አግድ ፤ እንደ ፡ ቀደመውም ፡ ዘመን ፡ በበሳንና ፡ በገለዓድ ፡ ይሰማሩ ።
- 15 ፤ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ እንደ ፡ ወጣኝበት ፡ ዘመን ፡ ተአምራትን ፡ አሳያቸዋለኝ ።
- 16 ፤ አሕዛብ ፡ አይተው ፡ በጉልበታቸው ፡ ኹሉ ፡ ያፍራሉ ፤ እጃቸውን ፡ በአፋቸው ፡ ላይ ፡ ያኖራሉ ፡ ገሮቻቸውም ፡ ትደነቀራለች ፤
- 17 ፤ እንደ ፡ እባብም ፡ መሬት ፡ ይልሳሉ ፡ እንደምድርም ፡ ተንቀሳቃሾች ፡ እየተንቀጠቀጡ ፡ ከግንባቸው ፡ ይመጣሉ ፤ ፈርተውም ፡ ወደ ፡ አምላካችን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይመጣሉ ፡ ስለ ፡ አንተም ፡ ይፈራሉ ።
- 18 ፤ በደልን ፡ ይቅር ፡ የሚል ፡ የርስቱንም ፡ ቅሬታ ፡ ዐመፅ ፡ የሚያሳልፍ ፡ እንደ ፡ አንተ ፡ ያለ ፡ አምላክ ፡ ማን ፡ ነው ። ምሕረትን ፡ ይወዳልና ፡ ቍጣውን ፡ ለዘለዓለም ፡ አይጠብቅም ።
- 19 ፤ ተመልሶ ፡ ይምረናል ፤ ከፋታችንንም ፡ ይጠቀጥቃል ፡ ኀጢአታችንንም ፡ በባሕሩ ፡ ጥልቅ ፡ ይጥለዋል ።
- 20 ፤ ከቀድሞ ፡ ዘመን ፡ ገሮምረኝ ፡ ለአባቶቻችን ፡ የማልክላቸውን ፡ እውነት ፡ ለያዕቆብ ፡ ምሕረትንም ፡ ለአብርሃም ፡ ታደርጋለኝ ❖